

več koristi prinesejo specializirana zborovanja. Pri šolski geografiji imamo ta vtis, ker iz naslovov ni razvidna neka orientacija, ki je nujna, vendar je na drugi strani prav tako nujno, da se ta problematika pojavi tudi na svetovnih geografskih kongresih.

Organizatorju je vendarle uspelo, da so zasedanja precej temeljito obdelala avdiovizualne pripomočke, še posebej geografske filme. Največ so bili prikazani francoski dosežki. V glavnem so bile to projekcije filmov in video filmov ter diskusija o vsebinskih, didaktičnih in tehničnih vprašanjih. Raven teh pripomočkov je na zavidljivi ravni, še bolj pa njihova raznovrstnost, čeprav spremljajo filmski prikaz tudi nekatere pomanjkljivosti (prehitro prikazovanje težje razumljivih kadrov, preveč vsebin, itd.). Filmi sicer ustrezajo za prikazovanje razvoja pokrajine, časovnega in prostorskega, vključno z geološkimi in geomorfološkimi pojavi. Vendar pa dobrega geografskega filma za pedagoške namene ne more biti brez kart, simulacij, blok diagramov in modelov. Tak je film o Pirenejih, ki je skušal pokazati vse, od prvih začetkov tega pogorja v geosinklinali, do njegove današnje podobe.

Organizator je ob zaključku pozval k mednarodnemu sodelovanju na tem področju in k ustanovitvi posebne delovne skupine.

POSVETOVANJA

3. simpozij podkomisije »Rural Development in Highlands and High-Latitude Zones« v okviru Komisije za ruralni razvoj pri Mednarodni geografski zvezi. Potekal je v Innsbrucku od 21. do 25. avgusta 1984.

Pred zasedanjem Komisije za ruralni razvoj avgusta 1984 v Neuchatelu se je na tretjem simpoziju sestala v tirolskem Innsbrucku tudi podkomisija »Rural Development in Highlands and High-Latitude Zones«. Organiziral ga je Geografski institut univerze v Innsbrucku pod vodstvom člana podkomisije A. L e i d e l m a i r a, posvečen pa je bil okolju in človekovemu življenju v gorskih in subpolarnih območjih. Udeležilo se ga je 29 članov iz devetih držav, referiralo pa je 22 udeležencev.

Največ jih je bilo iz Finske, kar osem raziskovalcev je namreč prikazalo geografsko problematiko nordijskega okolja. Predsednik U n o V a r j o je osvetlil delovanje vaških skupnosti, ki oživljajo delo nekdanjih vaških srenj, s tem pa celotno severno Finsko. H e i k k i J u s s i l a je opredelila inovacije v severnih, redko poseljenih kmetijskih regijah, uvajanje novih metod kmetovanja in že preizkušene dopolnilne dejavnosti, ki depopulacijo uspešno zaustavljajo. K a l v i R i k k i n e n je analiziral populacijske spremembe med laponskimi podeželskimi in mestnimi naselji. K. J y v ä l ä pa je ovrednotila ekonomski pomen turizma na primeru severnofinske občine. M ä h ä k i l a je opredelil nazadovanje kmetijstva v gozdnatih delih Finske, kjer gozd prehaja v posest nedomačinov, s tem odteka iz regije tudi zaslužek od lesa. To uničuje drobno agrarno posest in stopnjuje odseljevanje. Spreminjanje socialne integracije finskih robnih predelov je osvetlil O. T u o m i. Podobno je E. S i u r u a i n e n pokazal, s kakšnimi podjetniškimi prijemi in ukrepi je moč spremeniti severne agrarne pokrajine v ekonomsko žive regije.

Teoretično problematiko so obravnavali trije referenti. F i n k a A. P a j u n e n je skušala opredeliti severna območja, t.i. »nordisity«. Omejila jih je s pomočjo naravnogeografskih pokazateljev in družbenih značilnosti, vendar ne gre za natančno mejo, temveč za spreminjajoči se pas, ki jih obdaja. Podobno je Švicar W. L e i m g r u b e r skušal teoretično opredeliti gorsko regijo na domačem primeru. Upošteval je prav tako naravnogeografske elemente in družbenogeografske poteze. Tipe družbenih in naselbinskih povezav med nižino in gorovjem pa je označila I. L e i s t e r.

Anglež H. J o n s je opredelil nove migracije, usmerjene iz urbaniziranih predelov v gorske ter na škotska otočja. J. G o l d pa je osvetlil historični pomen škotskih batarjev za ohranjanje poselitve na Škotskem višavju in severozahodnih oto-

kih. B. Floyd je predstavil kmetijski razvoj na nigerijski planoti Jos. Danec A. Kampp pa je poslal referat o okolju in življenju na Färöerskih otokih. Dva Kanadčana sta obravnavala indijansko problematiko. W. Wonders je preučil izrabo ozemelj s prepletajočim se lastništvom sosednjih indijanskih plemen, medtem ko je J. Wolf predstavila prizadevanja Indijancev za samoupravo. Amerikanec F. Dohrs je ovrednotil strateški pomen trajno poseljenih gorskih regij. Referat W. Stahly-ja pa po tematiki ni spadal v to podkomisijo, ko je predstavil namakalne sisteme v Saudovi Arabiji in stopnjevano pridelavo žita.

Poljakinja W. Stola je funkcijsko razvrstila ruralne predele poljskega gorskega sveta. R. Szczesnini pa je prikazal metodo za agrarno tipologijo in tipologijo Alp, ki jo je uporabil pri izdelavi evropske karte agrarnih tipov, izdelala in izdala pa jo je Poljska akademija znanosti.

Gostitelji so pripravili dva referata. A. Leidelmaier je kot politično geografski problem obravnaval selitvene oblike na alpskih hribovskih kmetijah, kar je prikazal na primeru Južne Tirolske. H. Penz je ovrednotil pomembnost planinskih pašnikov za hribovske kmetije na Tirolskem in Trentinu. Podpisani pa je kot edini referent iz Jugoslavije prikazal pomen komunikacij za oživljanje hribovskih kmetij na Slovenskem in opozoril na geografska proučevanja naših hribovskih kmetij.

Trije dnevi so bili odmerjeni terenskemu spoznavanju problematike. Stubai je izvrsten primer gospodarske oživitve tradicionalne tirolske živinorejske doline, ki se je z novimi komunikacijami in preobrazbo stare kovaške obrti v visoko specializirano industrijo orodja ter z ustrezno organizacijo celoletnega turizma v dolinskih naseljih, pa tudi vseletnega zimskošportnega turizma na Studajskem ledeniku v višini 2000 do 3000 m, spremenila v izjemno urejeno in gospodarsko cvetočo dolino.

Dva dneva pa sta bila posvečena terenskemu spoznavanju družbenogeografske in gospodarske problematike južnotirolskih alpskih dolin, ki kažejo intenzivno vno gradniško in sadjarsko specializacijo ter močno turistično rast, zdraviliško, planinsko ali zimskošportno. Hribovske kmetije so modernizirane, dohodek dopolnjujejo z domačim rezbarstvom, ki se že povezuje z industrijo, same pa se hitro prilagajajo novim turističnim tokovom. Gostitelji so natančno osvetlili tudi južnotirolsko in ladinško nacionalno in politično problematiko.

Metod Vojvoda

III. jugoslovanski agrarnogeografski simpozij v Mariboru

Med 15. in 17. 5. 1985 je bil v prostorih mariborske pedagoške akademije tretji jugoslovanski agrarnogeografski simpozij. Organizirala sta ga Geografsko društvo Maribor in katedra za geografijo Pedagoške akademije v Mariboru.

Ni naključje, da je bilo tovrstno posvetovanje jugoslovanskih geografov že drugič v Mariboru (prvo je bilo leta 1964). Mariborski geografi so se namreč pri svojem raziskovalnem delu vedno radi poglobljali v problematiko slovenskega podežlja in kmečkega prebivalstva. K taki usmeritvi jih navaja že domače geografsko okolje, odlični učitelj in vodnik pa jim je bil letos umrl akademik dr. S. Ilešič. Njegov spomin smo na začetku posveta tudi počastili, ves čas in zlasti ob sklepu zborovanja pa smo boleče pogrešali njegovo tehtno besedo. Z dobro pripravljenimi prispevki so bile zastopane domala vse socialistične republike in obe avtonomni pokrajini. Za posebno dragocene pa štejemo prispevke inozemskih gostov iz ZR Nemčije, Poljske in Madžarske. Prva dva dneva sta bila namenjena referatom in razpravam, tretji dan pa ekskurziji. Med simpozijem je bila v prostorih Pedagoške akademije tudi razstava raziskovalnih dosežkov in kartografskega gradiva učiteljev geografije s te šole.